

Ύστερον ἀπὸ τοιαύτην ἀφαίρεσιν ἄς μὴν τοὺς κρίνωμεν
ἐκ τῆς πρώτης, ἐκ φόβου μήπως τοὺς ἀδικήσωμεν. Οὐχ ἦ-
τον συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν βαθύφωνον καὶ τὸν βα-
ρύτονον, διὰ τὴν ὡραίαν μελωδικὴν φωνὴν των, ὡς καὶ τὴν
ἀφρόσαρκον Germaine.

Τὰ Κόλυθα τοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου εἶναι τὰ κόλυθα
τοῦ Μαίον του.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ.

Ἐστῆς μεγάλης Βρεττανίας τὸ γνωστὸν ξενοδοχεῖον
Ἐπροσκάλασε εἰς γεῦμα ὁ στρατάρχης τῆς εἰρήνης.
Τῶν δυνάμεων τοὺς πρέσβεις δι' ἐξόδων του ἰδίων,
Βίς ἀπόδειξιν τῆς τόσης πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνης.
Τὶ τραπέζι! . . . στολισμένο ἀπὸ κάθε φαγητό,
Φρούτα ντόπια, φρούτα ξένα, καὶ κρασιά ὡς ἑκατό.

Καὶ ἀνάμεσα ἑστῶς πρέσβεις ὅπως λάμπει τὸ φεγγάρι.
Ἐλαμπε καὶ ὁ Κουμουνδούρος, καὶ ἀπ' τὸ ἓνα του πλευροῦ
Σὰν πιστὸς του δορυφόρος ἐκαμάρωνε μὲ χάρι.
Ὁ παρὼν εἰς ὅλα Βλάχος μὲ τὸ νέο του σταυρό.
Καὶ οἱ πρέσβεις τῆς Εὐρώπης δεξιὰ καὶ ἀριστερά
Ἐγλεντοῦσαν καὶ τοὺς δύο, ὅπου ἦταν μιὰ χαρά.

Δέκα ἔτρωγ' ὁ Ἀλέκος, καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ ἓνα,
Καὶ ἔμιλουσε κάπου κάπου εἰς τοὺς πρέσβεις γαλλικά,
Μὰ τὰ γαλλικά ἐκεῖνα ἦσαν ἴλιγο μπερδεμένα
Καὶ δὲν τ' ἀνοίωθαν οἱ πρέσβεις, τὰ θαρροῦσαν κλασικά.
Μὰ ὁ Ἀγγελος ὁ Βλάχος ποῦ δὲν ἔχει γινῶσι λίγη,
Βίς τοὺς πρέσβεις τοῦ Ἀλέκου τὰ φραντζέζικα ἐξήγει.

Σὰν ἐρούφηξαν καμπόσο καὶ ἔζεσθ' αὐτὸ κεφάλι,
Ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους ἐσηκώθηκε μονάχος,
Καὶ εὐθὺς ἔκαμε ἑστῶς πρέσβεις μία πρόποισι μεγάλη,
Ποῦ κρυφὰ κρυφὰ ἑστ' αὐτί του τὴν ψιθύριζε ὁ Βλάχος.
Πρέσβεις φίλτατοι, τοὺς εἶπε, τὸ ποτήρι ποῦ βαστῶ
Τὸ ἀδειάζω ἵστην ὑγείᾳ σας, καὶ σὰς κατευχαρίστῶ.

Τῶν μεγάλων μας προγόνων σεῖς μᾶς δώσατε τὸ χῶμα,
Μᾶς χαρίζετε τσιφλίκια, κάμπους, δάση καὶ βακούφια,
Καὶ ποῖος ἔξεραι καὶ τί ἄλλα θὰ μᾶς δώσετε ἄκόμα,
Μὰ θαρρῶ πῶς τόσοι κόποι δὲν ἐπῆγαν εἰς τὰ κούφια.
Μ' ἓνα γεῦμα σὰς πληρώνω γιὰ τὴν κάθε σας φροντίδα,
Καὶ τὸ γεῦμα μοῦ κοστίζει ἀκριβὰ μὰ τὴν πατρίδα.

Λοιπὸν, πρέσβεις, μία Ποῦντα, μία Ἀρτα καὶ ἓνα
Καὶ ἂν μᾶς δώσετε μιὰ μέρα καὶ τὰ Γιάννινα αὐτά,
Τότε πλὴ εἰς τὴν Καστέλλα θὰ φυτέψω μιὰ λεύκη,
Καὶ ἐκεῖ θὰ σὰς γλεντίσω μὲ τσιμπούσια δυνατά.
Αὐτὰ εἶπε, καὶ ὁ Βλάχος ἐμουρμούρισε καμπόσα,
Μὰ ἀπ' τὸ πολὺ μεθύσι τοῦ μπερδεύτηκε ἡ γλῶσσα.

Τότε ἀναψε τὸ γλέντι καὶ ὁ γέρο Κουμουνδούρος,
Ἀφοῦ ἐσφίξε ἀκόμη ποτηράκια μερικά,
Ἐξαπλώθη ἑστὴν πολτρώνα, καὶ σὰν πρῶτος τροβαδούρος
Ἐνα κλέφτικο τραγοῦδι ἐτραγοῦδισε γλυκά.
Ἡ φωνὴ του καὶ τῆς πέτραις νὰ κινήσῃ εἴμποροῦσε,
Καὶ ὁ Ἀγγελος κρῦμμένος τὸ σιγόντο τοῦ βαστοῦσε.

Τότε ἀναψαν καὶ οἱ πρέσβεις καὶ ἑστὴν φόρα τους ἐκείνη
Ἐβεβαίωσαν τὸν γέρο Κουμουνδούρο ἐν τιμῇ,
Πῶς τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων πρῶτο ἔθνος θὲ νὰ γείνη,
Καὶ ἑστὸν κόσμον θὲ νὰ δώσῃ νέα φῶτα καὶ ψωμί.
Αὐτὰ τοῦπανε οἱ πρέσβεις καὶ ἔχωρίσθησαν σὰν φίλοι
Μὰ ἐχάθη ἑνὸς πρέσβυ τὸ μεταξωτὸ μανδύλι.

Souris

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

Τὸ ὀρολόγιον τῆς πόλεως πρὸ μικροῦ εἶχε σημάνει ἐν ἑνείᾳ
ῥας: ὁ ἀριθμὸς ἐννέα θὰ ἀποτελέσῃ καὶ αὐτὸς ἱστορίαν;
καθὼς ὁ ἐπτά ὁ τρία καὶ καθεξῆς.

Ὁ νεανίσκος ἦτο τριακονταεπενεαέτης καὶ ὠνομάζετο Αὐ-
γουστος, ἡ νεάνις ἦτο δεκαεπενεαίτις καὶ ἑκαλεῖτο Αἰμιλία.
Ἡ οἰκία εἶχεν ἔξ' ὀροφᾶς, ἡδύνατο ὁμῶς νὰ ἔχῃ ἐννέα,
ἀφοῦ εἶχεν ἐννέα κλίμακας καὶ ἄνω τῶν ἐνενήκοντα βαθ-
μιδων!

Ἡ νεάνις εἶχεν ἀνέλθει τὴν πρώτην κλίμακα καὶ ἐννέα
βαθμίδας: ὁ νέος εἰσῆλθε μετ' αὐτὴν καὶ τὴν κατέφθασε
μετὰ ἐννέα ἀποφασιστικὰ βήματα . . .

Ἦδη τῇ ἐπέθετε θερμὸν ἀσπασμόν . . .

— Ὁ πατήρ μου! ἐφώνησεν ἡ Αἰμιλία . . .

— Ἐχαθήκαμε! ἐκραύγασεν ὁ Αὐγουστος . . .

Καὶ ἀνῆρχετο βραδέως τὴν κλίμακα ὁ πατήρ, ἐν ᾧ ὁ
νεανίας ἐπέταξεν, εἰς τὴν στέγην τρέψας πολλὰ ζεύγη γά-
των εἰς φυγὴν! . . .

Ὁ πατήρ ἀνῆρχετο, ἀνῆρχετο δλονέν, ἐν ᾧ ἡ καρδιά τοῦ
Αὐγουστοῦ ἐμέτρα τὰ βήματα τοῦ πατρὸς διὰ τῶν παλ-
μῶν της.

Ὁ πατήρ ἦτο ἰβραῖος! . . . καὶ ὁ νέος ἐνόμισε πρὸς στιγ-
μὴν ἑαυτὸν Ἰησοῦν! . . . ὀλίγον καὶ θὰ ἐφώνει **ἐλὼ ἐλὼ
λαμὰ σαδαχθανῇ!** . . .

Ὁ Αὐγουστος, ὡς εἶπομεν, εἶχε τριάκοντα καὶ ἐννέ-
τηρίδας, παρὰ μίαν τοῦτέστι τεσσαράκοντα . . .

Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς τὸν καθίστα πρῶτην φορὰν
τοῦ προληπτικόν . . .

το γενναῖος, ὑπῆρξε μάλιστα στρατιωτικὸς εὐδοκίμιας, ἀλλὰ τώρα εὐρίσκετο πολὺ ὑψηλὰ καὶ εἰς ἐβραϊκόν, τούτέστιν προδοτικὸν ἔδαφος!...

Ὁ πατὴρ ἀνῆρχετο, ἀνῆρχετο δλονέν! Ὁ νέος ἐγένετο κάθυγρος... Ὁ καύσων ἔξω τοῦ Ἰουνίου, καὶ ὁ καύσων ἔσω τοῦ Αὐγούστου, τὸν κατέστησαν ἡφαίστιον...

Οἱ γάτοι βαθμηδὸν ἐξφκειώθησαν μετὰ τοῦ Αὐγούστου, καὶ τὸν ἐπλησίασαν φιλοπαιγμονοῦντες! κρίμα ὅτι δὲν τὸν ὠνόμαζον Ἰανουάριον... θὰ τὸν προσεκάλουν ἴσως καὶ εἰς τοὺς γάμους τῶν!...

Εὐτυχεῖς σεῖς! ὑπετενθόρυσεν ὁ Αὐγουστος: καὶ μετὰ τινα σιωπὴν, νὰ ἤμην καὶ ἐγὼ γάτος, προσέθηκε βαθέως στενάξας. ὦ! βέβαια, ἐξηκολούθησε,, προτιμώτερον παρὰ ποντικός! καὶ ἔρριψε λοξὸν βλέμμα πρὸς τὸ ἀνερχόμενον δλονέν ζευγος...

Ἦδη μία ὁροφὴ ἐχώριζε τὸν Αὐγουστον ἀπὸ τὴν Αἰμιλίαν, ἀλλὰ καί... ἀπὸ τὸν πατέρα της!...

— Θεέ μου! ἐψιθύρισε ἀκόμη, ἄς τὴν γλυτώσω τώρα καὶ ἐρκίζομαι αἱ ἐννέα ὥραι νὰ μὴ μὲ εὕρωσι πλέον ἔξω τοῦ δωματίου μου!

— Τράγκ! ἠκούσθη αἰφνιδίως ἡ θύρα τῆς πέμπτης ὁροφῆς, καὶ ὁ πατὴρ μετὰ τῆς Αἰμιλίας εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκόν των...

— Ἐσώθην! ἐφέλλισεν ὁ Αὐγουστος καὶ ἔρριψε δειλὸν κατακάθετον βλέμμα πρὸς τὴν ὑπὸ τοὺς πόδας του κλεισμένην θύραν.

— Ἄς φύγω τώρα... ἐψιθύρισε ἀκόμη, καὶ εὐρέθη εἰς τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας μὲ ἐννέα θανατηφόρα πηδήματα ὁ νεαρὸς τολμητίας.

Ἐκτοτε ὁ Αὐγουστος οὐδέποτε ἐθεάθη εἰς τὰς ὁδοὺς τὴν ἐννάτην ἐσπερινὴν ὥραν, οὐδὲ ἄλλοθὲν που! Ἦτο κεκλεισμένος ἐν τῷ δωματίῳ του, ἀποτῶν, ὡς ἀληθῆς χριστιανός, τὸ τᾶξιμόν του. Ἐθεάθη ὅμως μετὰ τὴν ἀποφράδα ἐκεῖνην ὥραν, καὶ πολλάκις μετὰ... τῆς Αἰμιλίας.

(Ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ).

Stock.

ΑΛΗΘΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΒΕΛΕΝΑΖΙΑΚΩΝ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 165).

Πόθεν ἐγνώριζεν ὁ Βελέντζας καὶ διαβεβαίον τὸν Καῦμάκην ὅτι θὰ λάβῃ προσεχῶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰκοσάλεπτον γραμματόσημον, ἐνῶ αὕτη τῷ εἶχε στείλει ἱκανὴν ποσότητα δεκαλέπτου καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ τῷ στείλῃ αὐθορμήτως καὶ ἄνευ αἰτήσεώς του μάλιστα καὶ εἰκοσάλεπτον; Ἰδοὺ τί περὶ τούτου μαθὼν παρὰ τοῦ Βελέντζα ὁ Καῦμάκης κατατίθησι καὶ προσέξατε σεῖς πρὸ πάντων οἱ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος ἐργαζόμενοι ἀνακριτικοί. Ὁ Βελέντζας ἦτο εἰς τὸ χαρτοποιεῖον τοῦ κ. Βαρουξάκη ὅτε τὸ ὑπουργεῖον ἔστειλε καὶ ἡγόρασε χαρτίον δι' εἰκοσάλεπτον γραμματόσημον καὶ ἐντεῦθεν συνεπέρανε τὴν ἀποστολὴν ταύτην τοῦ εἰκοσαλέπτου γραμματοσήμου πρὸς τὸ ταμεῖον Χαλκίδος. Πῶς εὐρέθη ὁ Βελέντζας εἰς τοῦ κ. Βαρουξάκη τὸ χαρτοποιεῖον; Μήπως ἐτύπωνε τῇ ἐποχῇ ἐνὶ σύγγραμμά τι καὶ εἶχεν ἀνάγκην χάρτου; Πῶς ἔλαβε περιέργειαν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ὁ ζητηθεὶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως χάρτης ἦτο κατάλληλος δι' εἰκοσάλεπτον γράμματιον. Ἰὰ τίνος προσώπου ἡγόρασε τὸν χάρτην

τούτον παρὰ τοῦ κ. Βαρουξάκη ἡ Κυβέρνησις; Σπεῦσον! Βῶρε, εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ μάθῃς ἐὰν καθ' ὃν χρόνον εἶπεν ὁ Βελέντζας εἰς τὸν Καῦμάκην ὅτι ἐγένετο ἡ ἀγορὰ χάρτου δι' εἰκοσάλεπτον γραμματόσημον παρὰ τοῦ Χαρτοποιείου Βαρουξάκη ἥτοι κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἐδόθη πραγματικῶς ἐντολὴ πρὸς τοιαύτην ἀγορὰν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ἐκεῖθεν δὲ μετὰβῆθι εἰς τὸν κ. Βαρουξάκην καὶ τελευταῖον εἰς τὸ Ἑθνικὸν τυπογραφεῖον καὶ δὲν εἶναι καθόλου παράδοξον νὰ εὕρῃς τὴν ἀπάντησιν εἰς ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω ἐρωτήσεών μας.

Τοιαύτας πληροφορίας δοὺς ὁ Καῦμάκης εἰς τοὺς ἐξετάσαντας αὐτὸν ἐν Χαλκίδι ἀνακριτάς, συνέστησεν αὐτοῖς συγχρόνως ἐχεμυθίαν ἐπ' ἐλπίδι ὅτι ὁ Θρ. Βελέντζας εὐθὺς ὡς ἤθελε μάθῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῷ ἀπέστειλεν εἰκοσάλεπτον γραμματόσημον, ἤθελε σπεύσει νὰ τῷ ἀποστείλῃ καὶ αὐτὸς καὶ τότε ἡ Δικαιοσύνη εἰς χεῖρας ἔχουσα τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος θὰ ἀνεκάλυπτε τὴν πηγὴν καὶ τοὺς ἐνόχους.

Οἱ ἀνακριταὶ ἀνεχώρησαν μετὰ τὰς ἀνωτέρω τοῦ Καῦμάκη πληροφορίας καὶ σκέψεις καὶ ἄνευ οὐδενὸς κατ' αὐτοῦ πειστηρίου· διότι ἐκ τῆς ἐν τῷ ταμεῖῳ γενομένης καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐρεῦνης, οὐδὲν ἔχνος ἡδυνήθησαν ν' ἀνακαλύψωσιν. Ἀλλὰ μέχρις οὗ ὁ Καῦμάκης λάβῃ τὸ ὅποῖον ὑπέθετεν ὅτι ἤθελε τῷ στείλει γραμματόσημον ὁ Βελέντζας καὶ παραδῶσθαι τούτο πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐνόχου τῇ Δικαιοσύνῃ, ἡ ἀνακάλυψις συμπληροῦται διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ τοῦ πολυτεχνείου ἐν Ἀθήναις. Οὗτος πωλεῖ διὰ τοῦ συμμαθητοῦ του καὶ συνοίκου αὐτῷ Λιναρᾶ εἰς τὸν ὑποταμίαν κ. Ξηνταράκον μίαν κόλλαν γραμματοσήμου παραπεποιημένου καὶ λαμβάνει τὸ ἀντίτιμον δρ. 150· τὸ παραπεποιημένον τοῦτο γραμματόσημον δὲν ἀνεκάλυψεν ὁ κ. ὑποταμίας Ξηνταράκος ἀμέσως, ἀλλὰ μετὰ μίαν ἐβδομάδα ὅτε εἶχεν ἤδη ἀνακαλυφθῇ καὶ ἀποσταλῇ εἰς τὴν κεντρικὴν τοῦ ταχυδρομείου διεύθυνσιν ἐνταῦθα τὸ πρὸς τὸν ράπτην ἐν Σύρῳ τοιοῦτον ἐπίσης γραμματόσημον σταλὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως Βελέντζα ἐκ Χαλκίδος. Τότε ἐκάλεσε παρ' αὐτῷ τὸν πωλητὴν Λιναρᾶν, πρὸς ὃν εἶπε νὰ τὸ πᾶρῃ ὀπίσω διότι εἶναι κιβδηλόν. Ὁ Λιναρᾶς ὅστις ἀνέλαβε τὴν πώλησιν τοῦ γραμματοσήμου τούτου ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ποιότητός του, ἀλλ' ἀπλῶς διότι ἐτύγχανε φίλος καὶ συμπολίτης νομίζομεν τοῦ κ. Ξηνταράκου, εἰδοποιεῖ ἀμέσως περὶ τούτου τὸν συνοικόν του υἱὸν τοῦ Καῦμάκη, ὅστις ἐν ἀγνοίᾳ ἐπίσης τῆς ποιότητος τοῦ γραμματοσήμου σπεύδει μετὰ τοῦ συνοίκου Λιναρᾶ εἰς τὸν κ. ὑποταμίαν, ἐρωτᾷ αὐτὸν διατὶ δὲν θέλει τὸ γραμματόσημον καὶ οὗτος σκοπίμως βεβαίως τῷ ἀπαντᾷ διότι δὲν κυκλοφορεῖ εἰκοσάλεπτον γραμματόσημον καὶ ὄχι διότι ἦν κιβδηλόν. Τοιαύτην ἀπάντησιν λαβὼν τὴν πρῶταν ὁ νέος Καῦμάκης παρὰ τοῦ ταμείου καὶ ἡσυχάσας πλέον ὅτι δὲν πρόκειται περὶ κιβδηλοῦ γραμματοσήμου, ὡς εἶχεν αὐτὸν πληροφορήσει ὁ συνοικός του Λιναρᾶς μεταβαίνει καὶ αὖθις εἰς τὸν ὑποταμίαν μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, παρ' ᾧ εὐρίσκει ἀναμένοντα αὐτὸν μετὰ παλμῶν καρδίας τίνα νομίζετε; Τὸν Μπένεσην παρατηροῦντα μετὰ προσοχῆς τὰ παραποιημένα γραμματόσημα καὶ ἔχοντα ὀπισθὲν του τοποθετημένον δίκην οὐρᾶς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ Νεαπόλεως κ. Χωματιανὸν μετὰ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ. Ἀπὸ τῶν προηγουμένων ἡρώτησεν ὁ νέος ἐὰν ἔχῃ ἄλλα τοιαῦτα γραμματόσημα παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀπήντησεν ὄχι, παρεδόθη εἴτα εἰς τὸν ὑπαστυνόμον μεθ' οὗ καὶ μετὰ τοῦ συνοίκου του μετέβησαν εἰς τὸ ὅποῖον κατόικουν δωματίον πρὸς ἐρευναν. Γενομένης ἐκεῖ ἐρεῦνης καὶ μὴ εὐρεθέντος ἄλλου γραμματοσήμου, ὁ ὑπαστυνόμος συνέταξε τὴν περὶ τούτου ἐκθεσίν του καὶ ἀπῆλθε.